

Pani Irena Gacowa - życiorys

Irena Gacowa z domu Majchrzak urodziła się w Berlinie dnia 16 lipca 1910 roku z matki Wandy z d. Kowalska i ojca Kazimierza Majchrzaka.

Okres berliński trwa do 1919 roku. Tam też w wieku 6-ciu lat rozpoczyna naukę w Pestalozzi Lyceum mit Oberlyceum zu Berlin-Lichtenberg..

W roku 1920 po odzyskaniu przez Polskę niepodległości rodzice Ireny Gacowej, a wraz z nimi i ona, wracają do Polski i osiedlają się w Bydgoszczy przy dzisiejszej ul. Jagiellońskiej. W Bydgoszczy kontynuuje naukę w Miejskim Liceum, którego dyrektorem była wówczas Pani mgr Wanda Rolbiewska. Szkoła ta na przestrzeni lat 1921 - 1924 wielokrotnie zmieniała nazwę. W roku 1924 otrzymuje nazwę Żeńskiego Katolickiego Gimnazjum Humanistycznego m. Bydgoszczy, w którym w roku 1928 otrzymuje świadectwo dojrzałości. W tym samym roku podejmuje studia wyższe na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Podczas studiów aktywnie uczestniczy w ruchu katolickim. Za działalność tą otrzymuje w roku 1929 specjalny dyplom, a w roku 1932 (22.05.1932) przyjęta zostaje do Sodalicji Mariańskiej.

Studia kończy 6 marca 1934 roku uzyskując stopień mgr Filozofii w zakresie filologii francuskiej.

Po studiach, w latach 1935 - 1937 odbywa 2-letnią praktykę pedagogiczną w swej dawnej szkole tj. w Żeńskim Gimnazjum Humanistycznym i Liceum m. Bydgoszczy pod opieką prof. Marii Buzalskiej.

W roku 1937, a dokładnie 19 października tegoż roku wychodzi za mąż za Bolesława Gacę, wyższego urzędnika Dyrkcji Kolei Państwowych w Bydgoszczy. Jako kobieta zamężna musi zaprzestać pracy zawodowej. Do wybuchu wojny zajmuje się więc domem i synem urodzonym w 1938 roku.

W chwili wybuchu wojny w 1939 roku wraz z mężem i synem wyjeżdża do Wilna. Tam wkrótce po przyjeździe zapada na tyfus i przewieziona zostaje do szpitala. W tym samym czasie mąż wraz z synem , po wkroczeniu wojsk rosyjskich, wywiezieni zostają w głąb Rosji. Tak więc po powrocie ze szpitala nie zostaje już rodziny . Zostaje w Wilnie sama. Mimo osobistej tragedii nie zalamuje się. Bazując na doskonałej znajomości języka niemieckiego rozpoczyna prace w biurze tłumaczeń, ratując niejednokrotnie życie wielu Polakom i Litwinom. Równocześnie aktywnie włącza się w nurt nauczania zarówno oficjalnego jak i konspiracyjnego. Już w roku szkolnym 1939/40 zatrudniona zostaje jako nauczyciel j. niemieckiego w Państwowym Żeńskim Gimnazjum Kupieckim . Od 20 lutego 1940 roku natomiast, na wniosek Komitetu Pomocy Uchodźcom przy Litewskim Czerwonym Krzyżu prowadzi lekcje j. niemieckiego na kursach typu gimnazjalnego. Z nauki tej na poziomie różnych klas skorzystało wówczas 200 polskich dzieci. W latach 1941 - 1944 roku uczy jednocześnie na kompletach tajnego nauczania.

Po zakończeniu działań wojennych w roku 1945 wraca do Bydgoszczy, gdzie prawie natychmiast, bo już w roku szkolnym 1945/46 podejmuje pracę w IV Państwowym Liceum i Gimnazjum Żeńskim w Bydgoszczy. W roku 1950 (18.09.50r) z chwilą przemianowania wyżej wymienionego liceum na szkołę typu TPD, decyzją Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy, Wydziału Oświaty w Toruniu, przeniesiona zostaje karnie do Państwowej Szkoły Ogólnokształcącej stopnia licealnego w Rypinie. Decyzja ta trudna jest do wyjaśnienia, bowiem oficjalnych i konkretnych zarzutów Irenie Gacowej nie postawiono. Od decyzji tej zresztą

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a header or title.

Small, faint circular stamp or mark in the upper middle section.

Faint text in the middle-left area, possibly a date or reference number.

składa odwołanie do Ministerstwa Oświaty podając w uzasadnieniu trudną sytuację rodzinną, a konkretnie konieczność opieki nad synem, który po wieloletnich poszukiwaniach odnaleziony zostaje przez ojca w obozie dla dzieci polskich w Afryce i w sierpniu 1947 przywieziony do domu do Bydgoszczy. Przez najbliższy rok szkolny 1950/51 pracuje w kilku szkołach na godzinach, m.in. w IV Liceum przy ul. Kanałowej (dzisiejsze III Liceum Ogólnokształcące) Po tym roku "tulaczki" wraca do swej macierzystej szkoły noszącej wówczas nazwę Szkoły Ogólnokształcącej Stopnia Podstawowego i Licealnego TPD - obecne VI Liceum Ogólnokształcące przy ul. Staszica. W tej właśnie szkole spędza całe swoje powojenne życie zawodowe. Bardzo aktywnie uczestniczy w problemach szkoły i młodzieży szczególnie w trudnych latach krótko po wojnie. Poza nauczaniem aktywnie rozwija czytelnictwo wśród młodzieży. Część swego prywatnego księgozbioru przekazuje szkole. Jest opiekunem szkolnej biblioteki. Systematycznie podnosi swoje umiejętności zawodowe, uczestnicząc w licznych kursach językowych i metodycznych. Dowodem uznania dla jej wysokich kwalifikacji Ireny Gacowej jest fakt powołania jej w roku szkolnym 1963/64 na przewodniczącą zespołu języka francuskiego w tworzącym się wówczas Okręgowym Ośrodku Metodycznym w Bydgoszczy. W roku 1957 - 1965 pracuje także w Zaocznym Studium Nauczycielskim w Bydgoszczy oraz przez rok (1964/65) prowadzi zajęcia z języka francuskiego w Ośrodku Języków Obcych przy Zarządzie Okręgu ZNP w Toruniu. Jej doskonałe przygotowanie zawodowe, oddanie szkole i młodzieży zostaje zauważone i docenione. Otrzymuje m.in. nagrodę Ministra Oświaty (1953 rok) przyznawaną wyróżniającym się nauczycielom i organizatorom czytelnictwa, Złoty Krzyż Zasługi (1973 rok) i Złotą Odznakę ZNP (1975 r.)

Na emeryturę przechodzi w roku 1972. Nie zaprzestaje jednak aktywności zawodowej. Przez wiele jeszcze lat - do roku 1988 - uczy j. francuskiego i niemieckiego na licznych kursach językowych, organizowanych głównie w tym czasie przez RSW "Książka-Prasa-Ruch" a następnie przez Spółdzielnię Pracy "Oświata.

Zmarła 26 marca 1992 roku przeżywszy 81 lat. "

Opiniopisza Irena Gacowa

